

Voorzitter

De beweegreden wordt zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat het wetsvoorstel met algemene stemmen is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Verklaring dat er grond bestaat een voorstel in overweging te nemen tot wijziging van artikel 5 van de Grondwet in verband met de invoering van een opdracht aan de wetgever om regels te stellen omtrent de behandeling van verzoekschriften (25455)**.

(Zie vergadering van 14 januari 1998.)

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

De heer **Koekkoek** (CDA): Voorzitter! Een opdracht aan de wetgever om de behandeling van verzoekschriften te regelen is niet echt nodig, omdat dit al geregeld kan worden en wordt in de Algemene wet bestuursrecht. Daar komt nog bij dat de behandeling geen duidelijkheid heeft opgeleverd over de regeling van behandeling van verzoekschriften door de beide Kamers en door de verenigde vergadering.

Vanwege die onduidelijkheid die is blijven bestaan, is onze fractie tot de conclusie gekomen dat dit wetsvoorstel niet gewenst is en wij zullen helaas daartegen stemmen.

De heer **Rehwinkel** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! Mijn fractie zal tegen het onderhavige wetsvoorstel stemmen. De noodzaak van de voorgestelde wijziging van de Grondwet is voor ons in het gisteren met de minister van Binnenlandse Zaken gevoerde debat niet komen vast te staan. De bewering dat de voorgenomen grondwetsherziening noodzakelijk zou zijn om de wetgever de bevoegdheid te geven nadere regels te stellen over de behandeling van verzoekschriften, is onjuist. De wetgever heeft die bevoegdheid

namelijk al. Met de regering zijn wij van mening dat de overheid de morele plicht heeft om verzoekschriften in principe te behandelen en te beantwoorden. Volgens mijn fractie zal het voorstel tot wijziging van de Grondwet aan die algemene verplichting afdoen. De wet zal bepalen in welke gevallen behandeling en beantwoording geboden is. Ingeval behandeling en beantwoording niet specifiek zijn geregeld, kan twijfel ontstaan over genoemde morele plicht tot behandeling en beantwoording als deze niet uitdrukkelijk in Grondwet of wet staat vermeld. Burgers kunnen aan deze grondwetswijziging geen rechten ontnemen. Hoewel mijn fractie voorstander is van nadere regelgeving ten aanzien van de behandeling van verzoekschriften, acht zij deze grondwetswijziging overbodig en onwenselijk.

De heer **Hendriks**: Voorzitter! Ik verklaar hierbij tegen deze grondwetswijziging te zullen stemmen, omdat zij op zeer gespannen voet met de Grondwet staat. Staatsrechtelijk kan ik de wijziging niet steunen.

Artikel I wordt zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het amendement-Scheltema-de Nie (stuk nr. 6).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van GroenLinks, de SP, de PvdA, D66, de VVD en de groep-Nijpels voor dit amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is aangenomen.

Artikel II, zoals het is gewijzigd door de aanneming van het amendement-Scheltema-de Nie (stuk nr. 6), wordt zonder stemming aangenomen.

De beweegreden wordt zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van GroenLinks, de SP, D66 en de VVD voor het wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige

fracties ertegen, zodat het is verworpen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van het debat over **de bestuurlijke verhoudingen bij de regiopolitie Groningen**.

De beraadslaging wordt hervat.

Minister **Dijkstal**: Voorzitter! Wij voeren dit debat op dit moment in een context waarin de door de Kamer uitgetrokken tijd beperkt is. Dit noodzaakt de regering om te proberen de beantwoording tot hoofdlijnen te beperken. Waar dat in het algemeen al best moeilijk is, is dat in dit geval niet zo moeilijk, omdat wij beiden bij de beantwoording van een aantal vragen nog niet alle informatie hebben die wij menen te moeten hebben om op een aantal gestelde vragen een meer definitief antwoord te geven. Dat legt een zekere beperking op een en ander, wat mutatis mutandis natuurlijk ook geldt voor de discussie die daarover zou kunnen worden gevoerd.

Voordat ik inga op de meer specifieke problematiek, wil ik enkele algemene punten aanduiden. Dit betreft in de eerste plaats de ernst van de problematiek, zoals ervaren door dit kabinet. Verschillende sprekers hebben daarnaar verwezen, waarbij zij ook aandacht besteedden aan uitlatingen van de kant van het kabinet daarover. Mevrouw Sorgdrager deed dat al vrij kort na die gebeurtenissen, en de minister-president en ikzelf deden dat ook, zij het iets later. Wij hebben daarmee, net als de Kamer, willen aangeven hoe ernstig de problemen die zich hebben voorgedaan, ook door ons worden gezien. Het gaat daarbij om de twee hoofdgebeurtenissen zelf: de Oosterparkrellen en de problemen binnen de driehoek op grond van het rapport-Bakkenist en wat daarachter zit. Maar juist die achterliggende problematiek is natuurlijk nog belangrijker dan de uiting van de problematiek, zoals die zich heeft voorgedaan. Mij beperkend tot de Oosterparkproblematiek is het volstrekt duidelijk dat dit punt iets te maken heeft met steden, stadswijken en sociaal-economische en sociaal-